17/04/2022

Η αγιασμένη Επανάσταση στην Έξοδο του Μεσολογγίου

/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα

- Του Θεοφάνη Μαλκίδη

Μεσολόγγι, Κυριακή των Βαΐων 1826.

“Εν ονόματι της Αγίας Τριάδος, Βλέποντες τον εαυτόν μας, το στράτευμα και τους πολίτας εν γένει μικρούς και μεγάλους παρ’ ελπίδαν υστερημένους από όλα τα κατεπείγοντα αναγκαία της ζωής προ 40 ημέρας και ότι εκπληρώσαμεν τα χρέη μας ως πιστοί στρατιώται της πατρίδος εις την στενήν πολιορκίαν ταύτην και ότι, εάν μίαν ημέραν υπομείνωμεν περισσότερον, θέλομεν αποθάνει όρθιοι εις τους δρόμους όλοι. Θεωρούντες εκ του άλλου ότι μας εξέλιπεν κάθε ελπίς βοηθείας και προμηθείας, τόσον από την θάλασσαν καθώς και από την ξηράν ώστε να δυνηθώμεν να βαστάξωμεν, ενώ ευρισκόμεθα νικηταί του εχθρού, αποφασίσαμεν ομοφώνως:Η έξοδός μας να γίνη βράδυ εις τας δύο ώρας της νυκτός 10 Απριλίου, ημέρα Σάββατον και ξημερώνοντας των Βαΐων…..”

Μετά από ένα έτος πολιορκίας, το Σάββατο του Λαζάρου οι Ελεύθεροι πολιορκημένοι μετέλαβαν των Αχράντων Μυστηρίων από το χέρι του μετέπειτα Εθνομάρτυρος Επισκόπου Ρωγών Ιωσήφ, ο οποίος μαζί με τον Κασομούλη συνέταξαν το σχέδιο της Εξόδου, αρχίζοντας με τη φράση “Εις το όνομα της Αγίας, Ομοουσίου και Αδιαιρέτου Τριάδος”, αυτή με την οποία θεσμοθετήθηκε να αρχίζουν τα συντάγματα του ελληνικού κράτους. Αμέσως μετά τη θεία κοινωνία έγινε η σύσκεψη για την Έξοδο:

«Ήταν πρωί, Σάββατο του Λαζάρου, 10 Απριλίου του 1826, όταν συγκροτήθηκε το νεκροδόξαστο εκείνο συμβούλιο αποφάσεως. Ήταν ένα συμβούλιο θανάτου. Οι καπεταναίοι είχαν αναλάβει να διερευνήσουν, με ανιχνευτές την ύπαρξη μυστικού δρόμου-διόδων για ακίνδυνο πέρασμα των Ελεύθερων Πολιορκημένων στην ελευθερία. Κανένας όμως δεν έφερε ελπιδοφόρα πληροφορία. Οι λόγχες και οι στενωποί φυλάγονταν άγρυπνα από τους πολιορκητές σε βάθος χώρου και τόπου. Γενική ήταν η κατήφεια και η σιωπηλή θλίψη. Την σιωπή της στιγμής έσπασε η βροντώδης και σταθερή έκρηξη του τρανοδύναμου αρχηγού της Φρουράς, του Θανάση Ραζη-Κότσικα.

– Υπάρχει δρόμος, ωρέ!
– Ποιος είναι, στρατηγέ, και δεν τον λες τόση ώρα; Διαμαρτυρήθηκαν όλοι οι παριστάμενοι.

– **Είναι ο δρόμος του Θεού, φωνάζει».**

Από τους 11.000-12.000 μάχιμους και άμαχους του Μεσολογγίου, σώθηκαν περίπου 1.600 μαχητές, 300 άμαχοι και 13 γυναίκες,

Ανάμεσα στους μαχητές, τους διασωθέντες, τους σκοτωμένους και Θρακιώτες που έδωσαν τη μάχη στο Μεσολόγγι, αναδεικνύοντας την αντίσταση ως τρόπο επιβίωσης, ως στάση και πρότυπο ζωής.

Στις μάχες του Μεσολογγίου αναφέρεται ο Θρακιώτης μέλος της Φιλικής Εταιρίας Καπετάν Καραγιώργης και ο Παναγιώτης Μποχόρης από την Αδριανούπολη. Μια άλλη μορφή είναι ο Γεννάδιος από την Σηλυβρία, ο οποίος περιέθαλψε τα διασωθέντα από την καταστροφή του Μεσολογγίου γυναικόπαιδα. Επαναστάτες από τη Στενήμαχο και τη Φιλιππούπολη με τις γυναίκες τους έλαβαν μέρος στην υπεράσπιση της πόλης του Μεσολογγίου και συμμετείχαν και στην ηρωική Έξοδο όπως προκύπτει από το αρχείο των αγωνιστών του 1821, στο από 3 Φεβρουαρίου 1831 σχετικό έγγραφο. Ενώ ο συμπολεμιστής του Υψηλάντη, μέλος του Ιερού Λόχου και μετέπειτα εθνικός ευεργέτης Κωνσταντίνος Ξενοκράτης από το Σαμάκοβο της Ανατολικής Θράκης, διέθεσε ένα μεγάλος μέρος των χρημάτων του για την ανέγερση του Ξενοκρατείου Παρθεναγωγείου στο Μεσολόγγι.

Μια άλλη γραπτή πηγή αναφέρει ότι «στην πόλη αυτή [Μεσολόγγι] ανάμεσα στους ελεύθερους πολιορκημένους βρίσκονται και πολλοί Θρακιώτες , μεταξύ τους δε και πολλές γυναίκες που μη μπορώντας να διαφύγουν στην έξοδο πιάστηκαν αιχμάλωτες. Ελευθερωμένες αργότερα στέλνουν ευχαριστήριο γράμμα στον

Καποδίστρια » στον οποίο γράφουν τα εξής: «Εξοχώτατε. Εις την πτώσιν του πολυθρηνήτου Μεσολογγίου και εις διάφορα μέρη της Πελοποννήσου και Στερεάς Ελλάδος επέσαμεν αιχμάλωτες εις χείρας των αγαρηνών. Η Θεία Πρόνοια και η ευχή της Υμετέρας ημών Κυβερνήσεως ευδοκίμησε την ελευθερίαν μας... παρακαλούμεν... να μας οικονομήση το ζην και τα έξοδά μας δια να απεράσωμεν εις την Πατρίδα μας... Με βαθύτατον σέβας υποσημειούμεθα. Οι αιχμάλωτες φερμένες από Φιλιππούπολιν».

Επίσης παιδιά Θρακών αγωνιστών φοιτούν στην «Παλαμαϊκή Σχολή» του Μεσολογγίου όπως ο Όθων Κάρπου Παπαδόπουλος με αριθμό μητρώου, ενώ ο ίδιος και ο πατέρας του αναπαύονται στο κοιμητήριο του Αγίου Λαζάρου.

Η προσπάθειά μας για την ανάδειξη των πτυχών της συμβολής τη Θράκης στη σύγχρονη Ελληνική ιστορία και ειδικότερα στο 1821 είχε αποτέλεσμα με τα αποκαλυπτήρια του σχετικού μνημείου στον Κήπο των Ηρώων στο Μεσολόγγι. Μία

ιής στους
ρασπιστές

Από το πολιορκημένο σαν σήμερα το 1826 Μεσολόγγι, με ένα μήνυμα για το σήμερα: «Μήτε τα τόσα ασκέρια, μήτε οι τόσες αρμάδες, μήτε οι τόσες τέχνες των Ευρωπαίων, μήτε η αρρώστια μπόρεσαν να γονατίσουν τους υπερασπιστές του. Τους λύγισε η πείνα, που κανείς αντρειωμένος δεν τη νίκησε ποτέ. Μα ούτε και τότε παραδόθηκαν. Προτίμησαν να μείνουν λεύτεροι....».

Οι φωτογραφίες είναι από τη χθεσινή πρώτη ημέρα (16 Απριλίου 2022) εορτών της

Εξόδου του Μεσολογγίου στο Μεσολόγγι, που συνέπεσε με την εορτή της Ανάστασης του Λαζάρου.